

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 6 - 1961

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*Bedre
meldinger
Denne gangen for
parturneringer*

I dette nr. bl.a.

Siden sist

Bedre meldinger

Sett og hørt

Ny Vienna

Spilleprøver

Brev fra leserne

Eksperklubben

Red:

SIDEN SIST

Siden sist har jeg funnet et spill i en spalte i en avis, et spill det kan være verdt å se litt nærmere på:

♠ E
 ♥ 9 8 7 6 5
 ♦ E D 10 4
 ♣ K D 3

	N	
V		♠
	S	

♠ K 3
 ♥ E K 4 3 2
 ♦ 6 5 2
 ♣ E 10 9

Syd spilte seks hjerter i robberbridge, og fikk spardamen ut fra Vest. Som De ser, er spillet et skoleeksempel på et innspill, all den tid ikke ruter er kommet ut, er spillet hundre prosent sikkert om trumfen sitter pent. Og det gjorde den. Etter å ha trumfet to ganger, tar De sparkongen og tre ganger kløver, og passer på å være inne på egen hånd tredje gangen. Deretter kommer ruter, og om Vest følger med liten eller viser renons, er det bare å knipe med tieren på bordet. Kan Øst ikke stikke, er tolv stikk klare, og stikker han, må han gi gunstig tilbakespill, ruter til saks eller noe annet til dobbelt renons.

Så langt er det klart. Men så begynner referenten å drøfte problemet om parturering. Skal man der spille på samme måten, eller skal man ta finesse to ganger i ruter. Gjør man det i tide, får man tretten stikk om Vest har begge de manglende honnørene i fargen, mens man går bet om begge disse kortene sitter hos Øst.

Referenten kommer til at man på denne måten har like stor sjanse på overstikket som på å gå bet, og konkluderer med at det derfor er valgfritt om man vil spille på det ene eller det andre. Og det er denne siste påstanden vi vil arrestere.

Det er riktig at sjansen for overstikk er

presis like stor som sjansen for bet. Men vi skulle tro det gir langt færre poeng om det blir overstikk enn det man taper ved beten. Hvis samtlige bord hadde spilt seks hjerter, vil sjansen kanskje være fifty-fifty, men hvor ofte finner vi et spill i en parturering hvor alle spiller samme kontrakt?

Hvis syv hjerter er meldt ved andre bord, er det likegyldig hva De får, bare De vinner kontrakten. Det samme er tilfelle om noen er stanset i utgang. Den eneste kontrakten ved siden av seks hjerter De kan konkurrere med, er seks grand. Hvordan er situasjonen her hvis De spiller safe?

Seks grand er hjemme hvis Vest har en av ruterhonnørene, eller begge. Har han en av dem, vil det gi seks trekk, og De kan ikke få mer i en hjerterkontrakt heller. Har Vest begge ruterhonnørene, vil det bli vunnet tretten stikk i grand, og De kan ikke gjøre noe da heller. Men hvis Øst har begge? Da får De en langt bedre score ved å vinne seks hjerter.

Moralen i spillet er at overstikket bare kan være av verdi mot andre par som også er kommet i seks hjerter, mens en eventuell bet kan gi tapte poeng over for alle andre bord. Derfor er safevarianten å foretrekke. Dette eksemplet kan kanskje gi noen og hver litt å tenke på.

Det har vært nevnt mange ganger at en trumfskvis skaffer problemer fordi man ikke med sikkerhet kan si hvilken farge motstanderen har oppgitt etter at han er skvist. Det samme er tilfelle med den såkalte kjedeskvisen, som vittige hoder har døpt for «trumfskvis uten trumf». Men for kort tid siden fant vi en slik skvis hvor tellingen var perfekt, fordi en renons var vist:

Forts. side 16.

Bedre meldinger

Rolf Bøe.

Dette er den 28. artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 for 1958, og siden har det vært en artikkel i praktisk tatt hvert nummer.

Vi begynner i dag med meldeteknikken i parturneringer, som jo på mange måter er annerledes enn meldeteknikken i robber eller lagkamp. Vi skal først se litt på forutsetningene.

Enhver melding i bridge er et veddemål. De vedder ved å melde en spar, at De og makker skal kunne klare syv stikk med spar som trumf. Melder De fire spar, gjelder veddemålet ti stikk med den samme fargen som trumf, og så videre. Eller vi skal kanskje for sikkerhets skyld si det på en annen måte: Enhver *sluttmelding* er et veddemål på å klare et bestemt antall stikk med en nevnt farge som trumf, eller eventuelt uten trumf.

Et veddemål av denne typen avgis for å kunne tjene poeng. De regner med å tjene poeng, om ikke helt sikkert i det spillet De holder på med, så i det minste i det lange løp. I det lange løp. Slik er bridge, og det kan ikke endres. Ingen sluttmelding kan garantere det beste resultatet i et enkelt spill, men i det lange løp kan den det.

Når De bestemmer Dem for sluttmeldingen, er det to ting som spiller inn, nemlig:

a) Hvor meget kan jeg vente å tjene om jeg vinner kontrakten?

b) Hvor stor sjansje har jeg til å vinne,

eller for å se det på en annen måte: Hvor ofte vil kontrakten kunne bli vunnet?

Begge disse forutsetningene må sees i sammenheng. La oss ta et spill hvor De regner med at det er ni eller ti stikk i en sparkontrakt, avhengig av ett eller annet, vi skal ikke diskutere hva. La oss se på problemet fra robberstandpunkt, og for enkelhets skyld gå ut fra duplikatregnskap.

I faresonen vil jeg om jeg melder tre trekk og vinner kontrakten, få 140 poeng, mens jeg får 170 om det er fire trekk i kortene. Hvis jeg melder fire trekk og vinner kontrakten, får jeg 620 poeng, mens jeg får minus 100 om jeg går en bet.

Melder jeg utgang og vinner den, får jeg 620 poeng minus det jeg ville ha vunnet ved tre spar med fire trekk, altså en fortjeneste på 450 poeng. På den andre siden mister jeg det jeg ville ha vunnet ved tre spar med ni stikk, pluss det motstanderne får ved en bet, om jeg melder fire spar og bare vinner ni stikk. Tapet blir $140 + 100 = 240$ poeng.

Dette regnestykket avslører det forbausende faktum at jeg kan melde utgang i faresonen om jeg bare går hjem to ganger av fem. Jeg tjener 900 poeng disse to gangene, og taper 720 poeng de tre gangene det blir en bet, altså en fortjeneste på 180 poeng på de fem spillene.

Hvordan er det utenfor sonen? Jeg tjener på den samme måten $420 + 170 = 250$ poeng om jeg melder fire spar og klarer kontrakten, mens jeg taper $140 + 50 = 190$ om jeg går bet. Her må det altså mer enn to spill av fem for å stå seg i det lange løp.

Nå kan vi selvsagt ikke sitte og regne ut odds på denne måten i hver eneste kontrakt,

spesielt ikke fordi vi ikke får fastslått mulighetene så eksakt. Det kan svinge fordi motstanderne dobler, fordi jeg når jeg melder fire må ta en sjanse på bare å få åtte stikk for å vinne kontrakten, mens jeg i en tremelding kan spille safe, og av mange andre grunner. Men hovedtrekkene er i det minste riktige, og må bevisst eller ubevisst anvendes av en spiller som vil ha fremgang.

En annen innvending er at de fleste av oss spiller mer konkurransebride enn robberbride, og her er forutsetningene annerledes. Vi spiller to former for konkurranse, lagturnering og parturnering. I en lagkamp er forutsetningene omtrent de samme som i robberbride. Ikke helt, fordi det spilles om matchpoeng etter en skala som er avhengig av differansen mellom de to lagenes score i hvert enkelt spill. Verdien av de store svingspillene blir redusert og gir lavere odds i mange situasjoner. Hvis jeg melder fire spar i faresonen mens spilleren ved det andre bordet nøyer seg med tre, vil jeg vinne 450 poeng, som ved den nåværende beregningsmåten gir 5 matchpoeng, hvis det er fire trekk i kortene. Er det bare tre trekk, taper jeg 3 matchpoeng. Jeg vinner fremdeles på det ved å gå hjem i to spill av fem, men nå er fortjenesten ikke lenger fullt så klar. I hovedtrekkene er imidlertid prinsippet det samme.

Men i en parturnering? Her blir problemet et helt annet, fordi forutsetningene er så vidt forskjellig. Det er fremdeles spørsmål om hvor stor sjanse jeg har til å lykkes, og hvor stor fortjenesten eller tapet eventuelt vil bli. Men vi må ikke lenger regne i score, men i matchpoeng. Om jeg i robber tjener 10 poeng på en melding og taper 1530 på en annen, har jeg et netto tap på 1520 poeng. Får jeg 10 poeng i score mer enn de øvrige i ett spill i parturnering, og 1530 mindre i et annet, går det opp i opp.

Vi kan også se det på en annen måte: Hvis jeg først skal ha mindre poeng enn de andre bordene, er det likegyldig om jeg får 10 poeng mindre eller 2000 poeng mindre. Det gir i alle tilfelle en bunn og ingen ting

annet. Og det er dette prinsippet vi skal se litt på til å begynne med. En bunn er en bunn og ingen ting mer, selv om den koster meg utrolig meget. Det kan bevirke en litt friere innblanding i meldingene etter at motstanderne har åpnet. De behøver ikke være redd for den store smellen.

Ta en hånd som denne:

♠ 8 7 ♥ 9 7 ♦ E D 9 8 5 ♣ K 5 3 2

Med lik sone åpner motstanderen til høyre for Dem med en spar. I robber eller i lagkamp ville det være uhyre farlig å blande seg inn. Går det galt, vil det bli dyrt. Plaser K-kl-10-fjerde i ruter og kløvereset til venstre for Dem, så kan det bli seks doblete betar, 1 100 utenfor og 1 700 i faresonen. Motstanderne har kanskje slem i kortene, men det er ikke sikkert. Makker kan ha et kort som hefter motstanderne uten at det kan hjelpe Dem, og det kan hende motstanderne rett og slett ikke finner fram fordi de mener sjansen er for liten. I så tilfelle vil De lett kunne tape 6—700 mer enn motstanderne kan vinne i egen kontrakt om ingen er i sonen, og 1 000—1 100 om alle er i sonen.

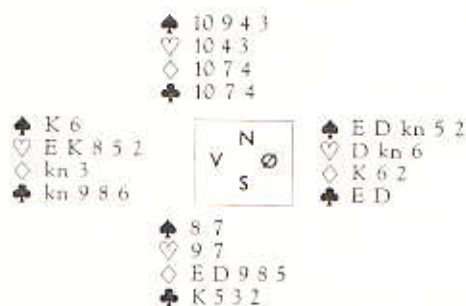
Selv om De går så mange betar bare to ganger av ti, kan dette gi for liten fortjeneste. De må kunne utmanøvrere fullstendig motstanderne minst dobbelt så mange ganger, og det er det lite håp om. Vi kan nok kanskje si at De kan tjene stort på å melde tre ganger av ti, og at det de siste fem gangene er likegyldig, men det hjelper ikke. Tapet de to gangene det går galt, er for stort.

Men i parturnering? Meld i vei uten frykt. De taper nok 1 700 en gang i blant her også, men det blir likevel ikke mer enn en null.

**WHITE
HORSE
WHISKY**

Hvis De på den andre siden kan få gitt makker et vink om utspillet, slik at det blir et overstikk mindre på motstanderne en annen gang, får De en ren topp. Om denne toppen bare gir Dem 30 poeng ekstra, vil det gi balanse på to spill. De fire hendene kan være:

Fire hjerter hos Vest er en naturlig kontrakt etter at Øst har åpnet med en spar. Denne kontrakten kommer motstanderne sannsynligvis fram til enten De blander Dem inn med to ruter på Syds plass eller ikke. Men forskjellen kan være avgjørende for et overstikk. Etter meldeserien:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	pass	2 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

vil Nord være i tvil om han skal spille ut kløver eller ruter. Velger han kløver, får motstanderne tolv stikk, idet begge Østs ruter forsvinner på spar, og kløverkongen er alt De får for. Velger Nord derimot ruter, blir det to stikk på Nord—Syd.

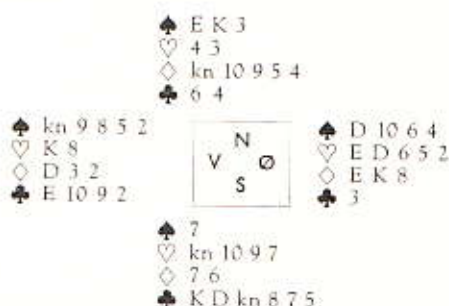
Hvis De som Syd passer, er det femti prosents sjans for å få ruter ut, men hvis De melder fargen, er det omtrent hundre prosents sjans. De redder altså ett overstikk annen hver gang. En slik fordel, 15 poeng pr. spill i gjennomsnitt, er alt for liten til å tenke på både i robber og lagkamp. Men i parturnering kan det gi mange matchpoeng.

Her er et lignende eksempel. De sitter Syd og har:

Øst åpner med en hjerter. Alle er i faresonen. Hva vil De melde? I det minste i en lagkamp vil De aldri finne på å melde fire

kløver, det vil bli alt for dyrt. Men det kan være en lønnende politikk i en parturnering, ut fra det synspunkt at en bunn aldri kan bli mer enn en bunn, selv om det blir aldri så dyrt. Da spillet forekom, i en parturnering for noen år siden, var hele fordelingen:

Øst åpnet med en hjerter, Syd meldte som nevnt fire kløver, og Vest doblet. Men Øst turde ikke la doblingen stå, og tok ut med fire hjerter, som det vel ikke er noe å si på. Resultatet ble en ren bunn for Øst—Vest, idet fire hjerter ikke kan gi mer enn ti stikk, mens elleve stikk i fire spar er temmelig opplagt.

Spillet ga altså Syd en ren topp. Hadde Øst valgt å passe ut fire kløver doublet, ville det gitt Syd en like ren bunn. Sjansen for at han tar ut, er kanskje litt større enn sjansen for at han lar den stå, og derfor kan meldingen til Syd gi fortjeneste i løpet av en del spill.

Hvordan er det i robber? De gangene Syd får spille fire kløver doublet, blir så dyre at det ikke vil gi fortjeneste selv om han bare en eneste gang av ti vil gå bet, og hindrer et overstikk ni ganger av ti. Det beste motspillet Øst—Vest kan prestere, er å ta to ganger ruter, hvorefter det kommer kløver fra Øst. Syd må på med knekten. Vest tar esset og fortsetter med tieren. Dermed går Syd i alt fire bet, minus 1 100 poeng, mens motstanderne om de får melde i fred, bare har 650 poeng.

Her får vi altså det faktum at en melding som kanskje gir ni topper og en bunn i parturnering, vil gi et dårlig resultat i robber. Og hvis det for å sette det på spissen, gir seks ganger topp og fire ganger bunn i parturnering, vil det i robber til sammen gi en fordel på 180 de seks gangene

man tjener på det, og minus 3 000 i de fire siste spillene. Med andre ord, bra for-tjeneste i parturnering, glade vanvidd i robber.

Jeg vil ikke egentlig si meldingen er riktig i parturnering heller. Men den illustrerer likevel ganske godt det poenget vi holder på med. Det er med den foreliggende fordelingen omtrent håpløst for motstanderne å finne hverandre i fire spar etter sperringen til Syd, og mer sannsynlig at kontrakten blir fire hjerter enn fire kløver dobbelt. Selv om eksemplet kanskje er grotesk, forteller det oss at faren ved innblanding er mindre i en parturnering.

Vi kan ta et annet eksempel. De har gitt og har åpnet med en grand på:

♠ 9 7 5 3 ♥ 8 4 2 ♦ 7 5 3 ♣ kn 10 8

Jeg medgir at det ikke er særlig lurt, men sett nå at De av en eller annen grunn har gjort det. Eller skal vi kanskje si makker har gjort det, for av ham kan vi vente det utrolige, ikke sant? Vi sier makker sitter Syd.

Vel, nestemann melder tre hjerter, og De, som ikke vet bedre, kommer troskyldig og uskyldig inn med tre grand. Nå er det duket for den store smellen. Det kommer en utsettelse fordi Øst passer. Det gjør Syd også, men Vest er ubarmhjertig. Dobler. Nord passer. Øst tar en lang pause, hvorefter han passer han også.

I robber er det bare å sitte stille og ta i mot. Det kan koste tusener av poeng, men ethvert videre sprell kan bevirke at det koster enda mer. Men i en parturnering? Østs nøling har faktisk gitt Syd en sjanse til å slippe ut av det.

Dette spillet har virkelig forekommet en gang under krigen, den gangen bløffmeldingene florerte som en nattemare og skapte like store problemer både for makker og motstanderne. Syd forsto ikke faren ved grandmeldingen sin, og satt etter Nord's tre grand klar til å ta i mot den virkelige store bunnen. Men da Øst nølte, fikk Syd tid til å tenke han også. Og da Øst endelig passet, hadde Syd funnet ut av spørsmålet. Det kom momentant en redobling. Og nå holdt ikke Øst's nerver, han flyktet til fire hjerter. Nord, som syntes det begynte å lukte svidd, forsto at han ikke burde doble når

Syd ikke gjorde det, og dermed var spillet nøytralisert.

La oss si fire hjerter vinnes med fem trekk hos Øst—Vest, og at Nord—Syd får to stikk i sin kontrakt på tre grand. Vi kan jo også si at Nord—Syd er utenfor sonen.

I robber vil det faktiske tapet ved tre grand være 650 poeng. En redobling øker dette tapet med 1 300 poeng om motstanderne ikke tar ut med fire hjerter.

I en parturnering vil tre grand dobbelt gi bunn, rett og slett. Det er ikke nødvendig å tenke på hvor mange betes det blir, det kan hverken bli mer eller mindre enn bunn. En redobling endrer ikke poenget. Om Øst—Vest ved alle de andre bordene får 650 poeng, og 1 300 eller 2 600 ved Deres bord, er det bunn og ingen ting annet i begge tilfelle. Det er altså bare fordeler ved en redobling, lykkes det å skremme motstanderne over i fire hjerter, er det for-tjeneste, lykkes det ikke, er ingen ting tapt.

Et grotesk eksempel igjen, men jeg vil likevel la spillet stå. Det er nemlig helt typisk. Jeg husker et annet spill engang av den samme typen, hvor jeg selv var med, og hadde som Syd:

♠ 9 8 7 5 ♥ 4 ♦ kn 9 7 5 3 ♣ D 7 5

Med ingen i sonen åpnet Vest med en spar og Nord meldte to hjerter, som Øst doblet. Det var ikke særlig vanskelig å regne ut hva dette ville gitt som resultat når man ser på kortene mine. Derfor tok jeg også ut med tre ruter. Det kom dubling igjen, og fem betes som resultat, minus 900 poeng. To hjerter ville gitt tre betes, minus 500. Motparten hadde utgang, men ikke mer.

Min daværende makker var av den oppførende typen, og denne gangen var han ikke nådig. Tre ruter måtte være noe av det dummeste noe menneske i denne verden hadde gjort, og så videre i den duren. Men jeg klarte å stagge ham med et par setninger:

«Hvor mange poeng ville du fått for to hjerter dobbelt da?»

Det var lett å finne ut. Slippen lå der, og vi var siste bord. Bunn.

«Når to hjerter dobbelt gir bunn,» fortsatte jeg, «hvor meget mer tapte vi da på min melding?»

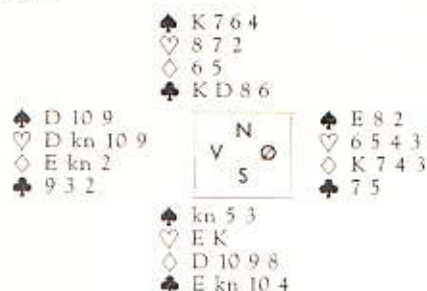
Og det hadde makker vanskelig for å svare på.

SETT OG HØRT

Nils Steen.

Gode motspill hører til det mest interessante man kan komme over ved et bridgebord. Det er selvfølgelig mange ganger uhyre elegant å se en virkelig flott spilleføring. Men det er likevel i svært mange tilfelle som å gå etter et skjema — i det minste i forhold til motspillet hvor fantasien og inspirasjonen som regel er de ledende krefter.

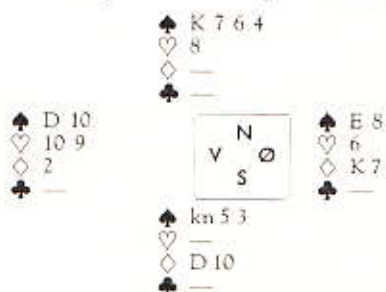
Vi skal begynne med et motspill som ble levert av amerikanerne Lawrence Weiss og Jerome Scheuer i en turnering for en del år siden:

Weiss satt Vest og Scheuer Øst. Øst—Vest var i sonen. Av en eller annen grunn fant Nord ut at kortene passet for en åpning med en ruter(!), og Syd meldte to grand. De andre hadde ingen ting å innvende mot at denne meldingen ble kontrakten.

Hjerter kom ut, og Syd fant at han, riktig nok ad underlig veier, var havnet i en

god kontrakt. Den burde vel kanskje vært vunnet også, ved forsiktig spill, men Syd kjørte på og kom i vanskeligheter. Han stakk utspillet, og gikk inn på bordet på kløver. Deretter kom ruter fem, Syd knep, og Vest var inne på knekten. Hjerter kom tilbake, og Syd var inne igjen. Nå kom resten av kløverne, og deretter ruter fra bordet, som fikk løpe til Vests ess. Vest klarte å peile fordelingen. Stillingen var:

Fra Vest kom spar dame(!). Nord brukte kongen og Øst tok esset. Han skiftet til hjerter, og Vest innkasserte de to hjerterstikkene sine. Takket være den elegante sparmanøvreringen ble Syd nå skvist i spar og ruter, idet sparholdet var blitt overført fra Nord til Syd. Bet.

Vi kan kanskje tenke oss at Vest regnet som så: Syd har vist esset og kongen i hjerter og knekten i kløver, tilsammen 12 honnørpoeng. Ruterbehandlingen tyder på

Tre ruter ville selvfølgelig vært en dårlig melding i robber eller lagkamp. Selv om to hjerter doblet ville gitt dårlig spill, er det viktig å begrense tapet. Men i parturnering gir den en sjanse. Ingen ting å tape, og mulig å finne fram til noe bedre, selv om det ikke holdt denne gangen.

Det er imidlertid også et men. Det skal foreligge sikkerhet for at det er bunn. Hvis normalkontrakten i spillet hadde vært to hjerter doblet med tre bet, ville tre ruter fra meg gitt bunn i stedet for midtels.

Jeg har visst snart nevnt til kjedsommelighet at eksemplene i denne artikkelen er temmelig groteske, men at de illustrerer et poeng. Det er imidlertid ikke lett å finne bedre eksempler, fordi hele spørsmålet er litt svevende. Hvor meget man skal senke kravet til en melding fordi det er parturnering, fordi man ikke får mer enn bunn om den store smellen kommer, den smellen man er så redd for i robber eller lagkamp, er ikke lett å si. Det er også nødvendig med individuell bedømmelse i hver enkelt situasjon. Men det er ikke desto mindre hevet over enhver tvil at det lønner seg med hypigere innblanding i motstandernes affærer.

at Syd har en honnør der, men neppe både kongen og damen. Det bestyrkes for øvrig av det faktum at han for å melde to grand, ikke kan ha mer enn 15 honnørpoeng. Han har vist 12 i kløver og hjerter, og har følgelig høyst 3 i spar og ruter. Er det ruterkongen han har, nytter ingen ting. Har han ruterdamen uten sparknekten, er han ferdig av seg selv. Har han begge disse kortene, kan skvisen inntreffe hvis bare Nord's sparkonge blir fjernet.

I alle tilfelle er det en meget elegant manøvrering, kanskje noe av det peneste jeg har sett i motspill.

Vi går videre til ett av de peneste motspill Charles H. Goren har levert. De vet vel han med Gorens system, mannen som har vunnet flere turneringer i USA enn noen annen spiller. Det er kanskje en del år siden han var den desiderte toppspilleren, men han er fremdeles en farlig motstander ved bridgebordet. Her er spillet:

♠ kn 9 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ —
		N									
V			Ø								
		S									
♥ 8 7	♥ E K D 3 2										
♦ E	♦ K 7 5 4 3										
♣ D 10 9 6 4 3 2	♣ kn 7 5										
	♠ E K 10 8 6 5 4 3										
	♥ kn 9 5										
	♦ —										
	♣ E K										

Syd spilte fire redoblete spar. Goren, som satt Vest, åpnet med hjerter åtte, og Øst tok tre stikk i fargen. Og nå presterte Goren et motspill som bare den absolutte toppspilleren kan finne på. Han lempet ruter ess på den tredje hjerteren.

Resonnementet er uhyre enkelt, når man bare ser det. Syd har redoblet og sitter med tre tapende hjerter. Han har da sannsynligvis ikke noen taper i ruter. Han er med andre ord renons, og selv om Øst spiller ruter etter å ha innkassert de tre hjerterstikkene sine, blir det ingen bet. Når Goren kaster seg renons i fargen, blir det imidlertid annerledes. Syds trumf dame blir slått ut, og Vest er nødt til å få trumfstikk.

Det hører med til historien at Øst skiftet til kløver! Hun — det var en dame — var ikke med på notene — og dermed ble det vunnet kontrakt. Jeg kan så levende tenke

meg Gorens følelser da det viste seg at han etter å ha levert et motspill som virkelig hører til de klassiske, ikke får noe utbytte av det fordi makker sitter og sover. Men det hindrer jo ikke at det var pent spill.

Howard Schenken, en annen amerikansk toppspiller, presterte en elegant bløff i det neste spillet, og ble belønnet med to bet'er i et spill som egentlig er til å legge opp:

♠ 10 7 5	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E D 9 6
		N									
V			Ø								
		S									
♥ D 6 3 2	♥ kn 9 8										
♦ 7 5 4	♦ E kn 2										
♣ E D kn.	♣ 8 7 5										
♠ kn 8 4		♠ K 3 2									
♥ 10 4		♥ E K 7 5									
♦ K D 8 3		♦ 10 9 6									
♣ 10 9 6 4		♣ K 3 2									

Syd åpnet med en hjerter, som Nord løftet til to. Vest begynte med ruter tre, og Øst, Howard Schenken, stakk med esset. Så skiftet han til spar dame. Syd plasserte Schenken på damen og knekten, og da er det helt korrekt av ham å legge liten. Schenken fortsatte med spar seks, og Syd la fremdeles liten, slik at Vest fikk for knekten. Nå innkasserte Vest de to ruterstikkene sine og fortsatte spar, slik at Øst kom inn på esset. Og så kom den trettende sparen, til tredobbelten renons. Vest satte i hjerter ti, og Nord måtte på med damen. Siden måtte Øst få et trumfstikk, og to bet'er var et faktum.

Legg merke til den sikre presisjonen i motspillet. Hvis ikke ruterstikkene innkasseres før sparen spilles til slutt, er manøvreringen med siste spar helt uten verdi, idet Syd bare kvitter seg med en tapende ruter.

Geoffrey Mott Smith har også vært en av de store i amerikansk bridge, og her ser vi ham i et spill hvor han virkelig er på høyden:

Se øverst neste side.

Syd spilte fem ruter og Vest, Mott Smith, begynte med kløver konge. Til tross for Østs toer fortsatte han fargen, slik at han etablerte damen for Syd. Men denne presenten kom igjen med renter, idet bordets inntekt ble trukket ut for tidlig. Syd fort-

<p>♠ 10 8 7 3 ♥ 8 5 ♦ — ♣ E K 10 7 5 4 3</p>	<p>♠ K D kn 9 ♥ D kn 6 3 ♦ 7 6 4 2 ♣ 8</p>	<table border="1" style="width: 100%; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td>N</td><td>♠</td></tr> <tr><td>V</td><td>♥</td></tr> <tr><td>S</td><td>♦</td></tr> </table>	N	♠	V	♥	S	♦	<p>♠ 6 5 4 2 ♥ K 10 7 4 ♦ E 8 3 ♣ kn 2</p>
N	♠								
V	♥								
S	♦								
<p>♠ E ♥ E 9 2 ♦ K D kn 10 9 5 ♣ D 9 6</p>									

satte med hjerter dame fra bordet, men Øst stakk selvsagt ikke. Deretter kom spar til esset, og så kom ruterne fra toppen. Øst lasjerte den første, så stakk han med esset, og fortsatte med ruter åtte.

Dermed ble det ingen sjanse for Syd til å hente blindemanns tre deilige sparstikk, og en bet ble resultatet.

Det er imidlertid ikke bare i USA det spilles gode motspill. Vår egen Falck-Pedersen, som ikke er aktiv toppspiller lenger, men som ble regnet som en av landets største spillere for noen år siden, presterte følgende motspill:

<p>♠ K 10 7 3 ♥ kn 8 ♦ D 9 5 ♣ 8 6 5 2</p>	<p>♠ D 9 6 ♥ 10 7 6 4 ♦ kn 10 7 ♣ K kn 4</p>	<table border="1" style="width: 100%; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td>N</td><td>♠</td></tr> <tr><td>V</td><td>♥</td></tr> <tr><td>S</td><td>♦</td></tr> </table>	N	♠	V	♥	S	♦	<p>♠ kn 8 5 4 2 ♥ K 2 ♦ K 8 3 ♣ E D 9</p>
N	♠								
V	♥								
S	♦								
<p>♠ E ♥ E D 9 5 3 ♦ E 6 4 2 ♣ 10 7 3</p>									

Syd var havnet i tre hjerter, Øst hadde meldt spar underveis. Falck-Pedersen i Vest startet derfor med spar tre, og Syd fikk for esset. Han fikk den ideen at han skulle spille seg inn på bordet for å ta hjerterfinessen, og det var jo ikke så dumt. Men å komme inn var verre. Han forsøkte med kløver til knekten, men Øst tok damen. En ny spar fulgte, Syd la liten ruter og Vest fikk for kongen.

Så satte Falcken seg til å tenke. Han kunne selvsagt fri seg i kløver, men det ville vel føre til at Øst, som måtte blokere fargen for ikke å slippe Nord inn, ville bli nødt til å spille spar eller ruter og således skaffe Nord den inkomsten det var kjempet så

sårt for. Derfor spilte Falcken ruter ni, en elegant bløff. Nord gikk på med tieren, Øst måtte ta kongen og Syd fikk esset. En ny ruter fulgte, og Vest la femmeren. Syd leste utspillet i ruter som toppen av ingenting. Det ville bety at Øst satt med damen igjen, men det var enda håp, hvis Vest hadde återren. Følgelig knep Nord med ruter syv, og Øst fikk for återren. Ruter kom tilbake til Falckens dame, kløver fra ham, Nord la liten og Øst blokkerte ved å legge nieren. Syd fikk for tieren og fridde seg med den siste kløveren, men nå var det for sent. Øst tok esset og spilte spar, men da Syd bare hadde trumf igjen, måtte han stjele og spille trumf fra seg selv. Bet.

Til slutt et motspill fra amerikaneren Waldemar von Zedwitz, østerriker av fødsel, men amerikansk borger i mange år, og kanskje Amerikas mest elegante spiller, skjønt det er vanskelig å ha noen formening om rangordningen over there. Her ser vi ham i aksjon i et spill som er blitt betegnet som alle tiders motspill. Nå er uttrykk som alle tiders kanskje litt hardt, men pent motspill er det iallfall:

<p>♠ — ♥ D 10 9 8 5 ♦ D 9 8 6 4 ♣ 10 9 7</p>	<p>♠ D 10 6 5 3 ♥ E 7 6 ♦ E ♣ 8 5 4 3</p>	<table border="1" style="width: 100%; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td>N</td><td>♠</td></tr> <tr><td>V</td><td>♥</td></tr> <tr><td>S</td><td>♦</td></tr> </table>	N	♠	V	♥	S	♦	<p>♠ kn 9 8 7 ♥ kn 4 3 ♦ 10 5 3 ♣ D kn 2</p>
N	♠								
V	♥								
S	♦								
<p>♠ E K 4 2 ♥ K 2 ♦ K kn 7 2 ♣ E K 6</p>									

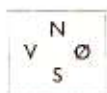
Syd spilte seks spar, og var vel fornøyet med kontrakten da hjerter åtte kom ut og bordet viste seg. Hjerterkongen tok stikket, og spar ess viste at det likevel var farer i sjøen. En sikker spartaper, og problem med å unngå kløvertaper. Men Syd var ikke av den typen som ga opp, han så det var sjanser til innspill, i flere varianter til og med, og gikk i gang. Han trakk ruter til esset og gikk hjem på kløverkongen. Og nå begynte von Zedwitz i Øst sine mottrekk. For ikke å bli spilt inn avblokkerte han med kløver knekt. Ruterkongen ga avkast for en kløver, og så fulgte ruterstjeling, hjerter ess og hjerterstjeling, og posisjonen var følgende:

SPILLEPRØVER

Dette er spilleprøver av en slik art at en rutinert spiller bør kunne ta dem ved bridgebordet. Gjør et forsøk på egen hånd, og studer etterpå våre kommentarer, som De finner på side 14.

I

♠ 7 6 4 2
♥ K 9 8
♦ 10 9 6
♣ E D 4

♠ E 10 9 8 5 3
♥ E kn 7 2
♦ 2
♣ 7 2

Øst—Vest i sonen. Syd spiller fire spar dobbelt etter følgende meldeserie:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦	1 ♠	pass	2 ♠
2 gr.	3 ♥	pass	4 ♠
Dobl.	pass	pass	pass

♠ —
♥ D
♦ D 8
♣ 9 7

	N	
V		Ø
	S	

♠ kn 9 8
♥ —
♦ —
♣ D 2

♠ K 4
♥ —
♦ kn
♣ E 6

Legg merke til at Vest ikke har kløver ti lenger. Den la han første gangen fargen ble spilt, toppen av to eller flere kort i rekkefølge, for å gi beskjed om at han også hadde nieren. En pen liten detalj, som svært mange spillere slurver med. Det hadde vel neppe gjort noe denne gangen, von Zedwitz må i alle tilfelle spille på at makker har kløverstopper når han selv avblokerer, men likevel

Vest begynner med ruter tre, Øst tar kongen og fortsetter med esset, og Syd stjeler. Deretter følger spar ess, og Vest viser renons. Hvordan bør Syd fortsette?

II

♠ E 6 5 3
♥ 9 8 7 4
♦ 6
♣ D 10 4 2

♠ K 9 8
♥ 5
♦ E K D 9 8 4
♣ E K 5

Nord—Syd i sonen.

Syd spiller fem ruter etter følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	4 ♥	Dobl.	pass
5 ♦	pass	pass	pass

Syd mente det var bedre å prøve å vinne utgang selv, han regnet med at man ikke kunne få så mange stikk i motspill at det oppveiet den egne utgangen.

Vest begynner med hjerter ess, og Øst

er det detaljer som særpreger den gode spilleren.

Syd gjorde et nytt forsøk ved å ta kløver ess, men damen kom sikkert som en lås fra Øst. Syd hadde imidlertid enda flere jern i ilden. Han trakk ruter knekt og stjal med spar dame på bordet, og hvis Øst nå lempet kløver, er han ferdig. Han må stjele kløver fra bordet i neste stikk, og må spille spar tilbake til Nord—Syds kombinerte saks.

Men Øst var fremdeles på høyden, han presterte «undertrumping coup» ved å legge spar åtte. Og nå har Syd ikke annet å gjøre enn å ta spar konge og gå. Bet.

Alle tiders motspill er som nevnt kanskje et drøyt uttrykk. Men et meget pent forsvar mot å bli satt inn på et uheldig tidspunkt kan man vel trygt kalle det. Og dermed er det takk for denne gangen.

legger treeren. Deretter følger hjerter to fra Vest, Øst legger ruter ti. Hvordan bør Syd spille?

III

Blindemann
 ♠ E 9 8 6
 ♥ kn 5
 ♦ E 5
 ♣ kn 8 6 5 4

Ingen i sonen.

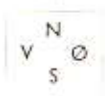
Syd spiller fire spar etter følgende meldeserie:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	1 ♠	2 ♥	2 ♠
3 ♣	4 ♠	pass	pass
pass			

Vest begynner med kongen og esset i hjerter, Syds dame stuper andre gangen. Vest fortsetter med kløver to, Øst får for tieren og Syd legger kløver ni. Hvordan bør Øst fortsette?

IV

♠ E D 8 6 3
 ♥ 8 7
 ♦ K 6 2
 ♣ K D 8

♠ 10 2
 ♥ D 6 5 4
 ♦ E D
 ♣ E 10 7 3 2

Syd spiller tre grand etter følgende meldeserie:

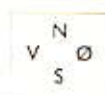
Syd	Nord
1 ♣	1 ♠
1 gr.	3 gr.
pass	

Vest begynner med hjerter tre, Øst tar esset og fortsetter med tieren, som han får beholde. Deretter spiller Øst ruter fem, Vest legger treeren, syd stikker og på kongen og damen i kløver viser Øst renons. Hvordan bør Syd fortsette?

V

Blindemann

♠ K 9
 ♥ 10 3
 ♦ E K 10 8 4
 ♣ D 6 5 4

♠ D 10 7 4
 ♥ 9 8 5
 ♦ D 5
 ♣ E 10 9 2

Nord—Syd i sonen.

Syd spiller fem spar etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	4 ♥	pass	pass
4 ♠	pass	pass	5 ♥
pass	pass	5 ♠	pass

Nords første melding kan vel diskuteres, men det er ikke lett å melde riktig heller. Vest begynner med esset og kongen i hjerter, og Syd stjeler. Deretter følger spar til kongen, og Vest viser renons. Syd fortsetter med spar ni, Øst dekker med tieren og Syd tar knekten. Så følger kløver konge, og Øst er inne på esset. Hvordan bør han fortsette?

VI

♠ K 9 7 6
 ♥ 7 5 3
 ♦ E 8 4
 ♣ 9 7 5 3

♠ E kn 10 8 2
 ♥ 4
 ♦ K 5 2
 ♣ 8 6 4 2

Det spilles parturnering. Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	1 ♠	3 ♥	3 ♠
4 ♥	4 ♠	Dobl.	pass
pass	pass		

Vest begynner med kløver knekt, Øst stikker med damen og tar for esset og kongen i fargen. Deretter følger hjerter seks til Vests ess, og en ny hjerter som Syd stjeler. Hvordan bør Syd fortsette?

NY VIENNA

Rolf Boe.

Dette er den fjerde artikkelen om dette ennet. Den første sto i nr. 3 i år, og siden har det vært en i hvert nummer.

Vi er nå kommet til grandsvaret etter kløveråpningen, og som De ser har dette på en måte fått et nytt innhold. Åpneren vet at hans makker har mellom 21 og 25 punkter, eller 32 eller mer. Mellomstyrken er dekket ved andre meldinger.

Dette gir gode perspektiver når det gjelder slemmeldingene. Åpneren vet nemlig at det hvis grandsvaret er svakt, ikke kan være tale om slem med mindre han selv har 28/29 punkter. Er grandsvaret sterkt, henger slemmen i luften selv med minimum hos åpneren, men da vil 28/29 punkter hjelpe til med å melde en storeslem.

Siden det kritiske punktet tydeligvis er 28/29 punkter, angir vi følgende regler for åpnerens gjennommelding:

a) Meld to kløver med 27 eller færre punkter.

b) Meld to ruter med 28 eller flere punkter.

Andre svar eksisterer ikke, med mindre åpneren skulle ha en lang og sterk kløverfarge, eller eventuelt en 5-5-fordeling med kløver som den ene fargen og spar som den andre, eller 6-5 med seks kløver og fem spar eller hjerter. Det skal vi komme tilbake til.

En svak grandmelder som får to kløver fra makker, vet at det ikke kan være tale om slem, og han konsentrerer seg bare om utgangen. Her går det etter vanlig, god gammel oppskrift, og det er ingen ting å tilføye. Man skal i utgang, men ikke i slem.

♠ E D 8 4
♥ K 5 3
♦ E kn 6 2
♣ D 4

N
V Ø
S

♠ K kn 5 2
♥ E D 6
♦ K D 5 2
♣ 8 6

1 ♣
2 ♣
3 ♦
4 ♠

1 gr.
2 gr.
3 ♠
pass

Begge parter har tillegg, men likevel er man hele tiden klar over at en slem har små eller ingen sjanser. Etter gammel Vienna ville det ikke vært så enkelt.

En svak grandmelder som får to ruter fra sin makker, begynner å se seg om etter slemmulighetene. Hvis han selv har et lite tillegg, kan han gå videre, men med bare 21-22 vet han at utsiktene fremdeles er orsmå. Men med en litt sterkere hånd kan han fortsette:

♠ E D 8 4
♥ K 5 4
♦ E D 6 2
♣ D 4

N
V Ø
S

♠ K kn 5 2
♥ E 3
♦ K 8 5 3
♣ K 7 5

1 ♣
2 ♦
3 ♦
4 ♠
5 ♥

1 gr.
2 gr.
3 ♠
4 gr.
6 ♣

Vest forteller ved sin andre melding om minst 28 punkter, og Øst med 24 regner da med store muligheter for slem. For ordens skyld kontrollerer han med fire grand at ikke to ess mangler.

Hvis grandmelderen har en femkortfarge som han viser etter to kløver, kan det hende åpneren ved omvurdering av styrken som blindemann kommer opp i 28 punkter, mens han tidligere var lavere. Dette har han anledning til å korrigere ved en hoppmelding:

♠ E D 8 4
♥ K 5 4
♦ E D 6 2
♣ 6 4

N
V Ø
S

♠ K 9 7 5 3
♥ E 3
♦ K 8 5
♣ E 7 5

1 ♣
2 ♣
4 ♥
5 ♥
pass

1 gr.
2 ♣
4 gr.
6 ♣

Åpneren benekter 28 punkter ved å melde to kløver, og svarhånden avskriver øyeblikkelig slemtankene. Men når svarhånden melder to spar, kommer åpneren på andre tanker. Med spar som trumf får han 3 stjelepunkter mens han tidligere bare hadde 1 fordelingspunkt, og nå kommer han til 28.

Disse glade nyhetene beretter han om ved fire spar, og svarhånden, som har absolutt maksimum til svak grand, er ikke i tvil om at det skal meldes seks, så sant ikke to ess mangler.

Den sterke grandmelderen er som regel aldri i tvil om at en slem skal meldes, men for ham er det som oftest spørsmål om seks eller syv. Og her kommer makkers beskjed om 28 eller færre punkter som en god opplysning.

♠ E D 8 4	<table border="1"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V				S		♠ K kn 7 5 3
		N									
V											
		S									
♥ K 5 4	♥ E 3										
♦ E D 6 2	♦ K 8 5										
♣ 6 4	♣ E K kn										

1 ♣	1 gr.
2 ♣	2 ♠
4 ♣	4 gr.
5 ♥	5 gr.
7 ♠	

Syv spar kan meldes uten spor av hodebry etter den siste opplysningen om 28 punkter med spar som trumf.

Nå fjerner vi en god del punkter fra åpneren, slik:

♠ E 8 4	<table border="1"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V				S		♠ K kn 7 5 3
		N									
V											
		S									
♥ K 5 4 2	♥ E 3										
♦ E kn 6 2	♦ K 8 5										
♣ 6 4	♣ E K kn										

1 ♣	1 gr.
2 ♣	2 ♠
3 ♣	4 gr.
5 ♥	6 ♠

Selv med minimum hos åpneren har seks spar en fair sjanse.

Kloveråpning med skjev fordeling.

Hvis man har åpnet med en kløver med en edel femkortfarge og fem eller seks kløver, kan det være aktuelt å gi denne beskjeden videre for å gi opplysninger til makker. Etter svar som ikke er krav til utgang, medfører dette i grunnen ikke så store vanskeligheter, men etter krav svar er det nødvendig å ha avtalene i orden.

Hvis man sitter med en edel femkortfarge og fem eller seks kløver, melder man hvis makker har svart en grand, ganske enkelt femkortfargen sin. Med 28 poeng eller mer melder man den på tretrinnet, med mindre på totrinnet.

La oss si De har:

♠ E D 8 7 5 ♥ 4 ♦ 9 2 ♣ K D 8 5 3

De åpner med en kløver, og etter makkers grand svar kommer De igjen med to spar. Putt inn ruteresset, så melder De tre spar. De to hendene kan være:

♠ E D kn 7 5	<table border="1"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V				S		♠ K 10 3
		N									
V											
		S									
♥ 4 2	♥ E 8 7 5										
♦ E	♦ 9 4										
♣ K kn 8 5 3	♣ E D 4 2										

1 ♣	1 gr.
3 ♣	5 ♥?
5 ♣	7 ♠

Dette eksemplet er svært innlysende. Øst drømmer ikke engang om slem når ikke makker kan åpne med en grand, men tre spar andre gangen setter saken i et helt annet lys. Han spør i fem hjerter — fire hjerter vil vise en langfarge og ønske om å spille den selv uten støtte — og det negative svaret er her gledelig. Når åpneren har to små hjerter, og likevel kan melde tre spar og vise 28 punkter, må han ha praktisk talt all den manglende styrken. Han har 4 eller 6 fordelingspunkter, og må følgelig ha minst 22 honnørpunkter. Utenom ruteresset må han ha 15 punkter i spar og kløver. Det er 32 i alt i disse fargene, og Øst har selv 15, og følgelig kan det høyst mangle en knekt eller to.

Eksemplet er selvsagt litt «snilt» når det gjelder å demonstrere teknikken, fullt så heldig er man vanligvis ikke. Men likevel viser det hvilke muligheter man kan ha.

Hvis det hoppmeldes i ny farge og man sitter med 5-6 eller 5-5-fordeling, er det ikke fullt så morsomt idet man får bud om skjevheter hele veien. Men åpneren har likevel adgang til å vise fordelingen på en enkel måte, bare ved å gjenta den edle fargen.

♠ 9	<table border="1"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V				S		♠ E D 8 5 4
		N									
V											
		S									
♥ E K 8 7 5	♥ 4										
♦ 4	♦ K kn 8 6										
♣ K D 8 7 6 3	♣ E 9 4										

1 ♣	2 ♠
3 ♥	3 ♠
4 ♥	5 ♠
6 ♣	pass

Vi har her den vanskeligste muligheten, idet svarhånden har fem hjerter og hoppmeldingen kommer i spar. Dette gjør at åpneren ikke får vist fordelingen sin uten

ved å melde fire hjerter. I en slik situasjon får svarhånden være litt observant og tøye seg til fem hjerter hvis han har støtte i fargen og regner med at mulighetene til slem ikke er helt borte. Hendene er vanskelige, men den eneste trøsten er at det er like vanskelig etter andre systemer. Bytter vi spar- og hjerterfargen, er det enklere:

<p>♠ E K 8 7 5 ♥ 9 ♦ 4 ♣ K D 8 7 6 3</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ D 9 4 ♥ E D 8 5 4 ♦ K 8 3 ♣ E 4</p>
N					
V Ø					
S					
<p>1 ♣ 2 ♣ 3 ♣ 4 gr. 6 ♣</p>		<p>2 ♥ 2 gr. 4 ♣ 5 ♥ pass</p>			

Det er for øvrig kanskje bedre at åpneren melder fem spar, som svarhånden løfter til seks fordi han har spardamen og kløveresset, to viktige kort i denne forbindelsen.

Hvis svarhånden har passet først.

Hvis svarhånden har passet, kan han avgi en av de sterke meldingene en grand eller hoppmelding i farge hvis han sitter med så meget som 19—20 punkter, en sjelden gang også med 18.

Hvis det hoppmeldes i farge, er saken klar. Åpneren har adgang til å passe med minimum, eller hvis han har singleton eller to små i makkens farge, kan han prøve seg fram med ny farge hvis den kan meldes på totrinnet.

<p>♠ K 4 ♥ E K 7 5 2 ♦ kn 5 4 ♣ 9 4 2</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ E kn 3 ♥ D 4 3 ♦ K D 9 2 ♣ K 8</p>
N					
V Ø					
S					
<p>pass 2 ♥ pass</p>		<p>1 ♣ 4 ♥</p>			

Hvis svarhånden ikke har noen femkortfarge, men 19—20 punkter, melder han en grand. Åpneren kommer nå igjen med to ruter hvis han har minst 23 punkter. Her er det verdt å legge merke til forskjellen. Hvis svarhånden melder grand uten å ha passet først, er 28 punkter den kritiske grensen, men nå er den 23. Hvorfor? Fordi det med 23 punkter bør være utgang selv om svarhånden ikke har kunnet åpne.

Med 21—22 punkter bøyer åpneren av med to kløver, og dermed er signalet gitt til

at det skal stanses snarest mulig. Man fortsetter med å finne fargen etter vanlig oppskrift, men dermed er det også slutt:

<p>♠ E kn 9 3 ♥ K D 8 4 ♦ D 5 3 ♣ 4 3</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ K 8 6 2 ♥ E 9 ♦ 8 6 4 ♣ E kn 5 2</p>
N					
V Ø					
S					
<p>pass 1 gr. 2 ♦ PASS</p>		<p>1 ♣ 2 ♣ 2 ♣</p>			

En sikker taper i kløver og to i ruter, pluss muligheter for ekstra tapere i spar og ruter gjør ikke utgangen fristende. Bytter vi Østs kløverknekt med damen, slik:

<p>♠ E kn 9 3 ♥ K D 8 4 ♦ D 5 3 ♣ 4 3</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ K 8 6 2 ♥ E 9 ♦ 8 6 4 ♣ E D 5 2</p>
N					
V Ø					
S					

er det et åpent spørsmål om utgangen skal meldes. Det er minimum på begge hender, og det er fristende, og for så vidt full anledning, for Øst til å melde to kløver likevel. Men om han melder to ruter og paret kommer i fire spar, er man ikke helt uten sjanser. Syd kan ha esset og kongen i ruter, og da er det nok at finessen går enten i spar eller kløver. Eller det kan hende ruter ikke kommer ut. Da forsvinner en av taperne i fargen på hjerterdamen, og hvis Syd senere prøver kløverfinessen og ikke trumfer, har han bra sjanser til å klare seg.

Hvis Øst får ruterknekten i tillegg, er saken klarere, da er det større muligheter og mer opplagt at utgangen skal meldes.

Jeg håper dette har gitt leserne et godt inntrykk av fremgangsmåten. Neste gangen skal vi se på enåpning i farge.

Svar på spilleprøver.

I

Kortene sitter ikke pent for Dem, men likevel er det sjanser til å vinne. De kan enten finne kløverkongen hos Øst og hjerterdamen hos Vest, slik at De bare taper to stikk i trumf og ett i ruter. En bedre sjanse er imidlertid å spille på at hjerterfargen sitter 3—3 med damen i Øst. I så fall kan De nemlig få i stand et innspill, og hvis det ikke lykkes, har De kløverfinessen i reserve.

De trekker en hjerter til kongen i det fjerde sticket, og fortsetter med en hjerter til knekten, og esset i fargen. Hvis den siste hjerteren nå er etablert, er stillingen følgende:

♠	7 6 4
♥	—
♦	10
♣	E D 4

N	
V	♠
5	

♠	10 9 8 5 3
♥	7
♦	—
♣	7 2

De fortsetter med den siste hjerteren og legger, nei, få fingrene vekk fra kløver fire. De skal legge ruter, for ellers kan Øst spille seg fri ved å stjele, ta den andre trumfhonnøren og fortsette med ruter. Men det er til ingen hjelp for øst om han stjeler hvis De legger ruter ti. Stjeler han, er han fast og må spille ruter, som De kan legge kløver to på, og stjele på bordet, eller Øst må spille kløver opp til saksen. Hvis Øst ikke stjeler den siste hjerteren, putter De ham inn på trumf, og den samme situasjonen er oppstått.

II

De ser selvfølgelig hva det er Vest driver med, han vil ha trumfstikk ved en «uppercut» av en av Deres trumfhonnører. De har imidlertid flere veier å gå for å hindre ham i dette. Den ene er å legge spar åtte i stedet for å bruke ruter dame. Siden trumfer De ut, og er hjemme om Vest startet med knekten tredje i trumf.

En bedre måte er imidlertid å stjele over med damen, fordi den første spillemåten gir bet om Vest har knekten fjerde i ruter. De kan etterpå med temmelig stor sikkerhet få i stand en skvis mot Øst i de sorte fargene. Vest har vist syv hjerter, og skal han ha tre eller fire ruter, er det liten sjanse for at han kan stanse spar og ingen for at han skal kunne stanse kløver.

De fortsetter med esset og kongen i trumf, og gir etterpå Vest det trumfsticket han har slitt seg til. Returen hans er likegyldig, men vi kan jo påstå det blir hjerter. De stjeler, og stillingen er følgende:

♠	E 6
♥	9
♦	—
♣	D 10 4 2

N	
V	♠
S	

♠	K 9 8
♥	—
♦	8
♣	E K 5

Når De spiller ruter åtte og legger hjerter på bordet, er Øst faktisk allerede skvist. Men De bryr Dem ikke om noen telling, De trekker bare tre høye kløver og ser etter kløverknekten. Er den ikke falt, legger De opp og sier: «Tre ganger spar», og dermed gir nok Øst seg.

III

Motspillet er ganske enkelt, men man må tenke seg litt om. Sett at De spiller kløver tilbake. Syd har nok kunnet lese seg til at toeren er en singleton han også, og han har nok råd til å gå opp med en så høy trumf at makker ikke kan stjele over. Hvilken slutning vil Syd kunne trekke av dette? At De sitter med sparkongen. Hvorfor skulle Vest la være å ta for den når han hadde sjansen, og den sitter i saks?

Følgelig er det sannsynlig at Syd i det neste sticket spiller en spar til esset, og dermed har De ingen ting mer De skulle ha sagt.

For å gi Syd anledning til å gjøre noe galt, må De sørge for at han kommer inn på egen hånd, slik at han kan ta sparfinessen, og det lureste De kan gjøre, er å spille hjerter til dobbelt renons.

IV

Hvis spillet i det hele tatt kan vinnes, må Syd ha fire kløvestikk. Da er det åtte stikk i alt. Og det niende? Sparfinessen? Har neppe noen sjanse. Øst har vist dobbel hjerter og singel kløver, og har følgelig ti kort i de to andre fargene. Det er store sjanser for 5—5, og tilbakespillet av ruter fem, mens Øst la fireren, syntes å bestyrke dette. Hvis det er riktig, vinner De på følgende måte: De fortsetter med ruter dame, spiller en spar til esset (ingen finesse!) og fortsetter med kongen i ruter. Siden går

De hjem på kløvereset, og har oppnådd følgende posisjon:

Hvis De har peilet fordelingen riktig, har Vest nå kløverknekten singel og for øvrig bare hjerter. De setter ham inn på kløverknekten, og er siden nødt til å få hjerter dame og den siste kløveren, i alt ni stikk.

V

Hvis De ser Dem godt om, ser De at Syds eneste sjanse til å vinne er en trumfreduksjon. Da er det spørsmål om antallet av innkomster på bordet for å finne ut hvor mange trumfer som Syd kan få redusert hånden sin med. Imidlertid er det her ikke nødvendig med telling i det hele tatt, det er Syds problem og ikke Deres. Det De må tenke på, er at De ikke må gjøre det lettere for Syd ved å spille hjerter tilbake. Da får han jo en stjeling gratis, uten å bruke noen av bordets innkomster, og det er ingen ide å lette virksomheten for Syd.

VI

De kan slippe med to betar — minus 300 — hvis De behandler sparfargen riktig, men hva er «riktig»? Vests dobling behøver jo ikke å være basert på trumf, det kan hende han vil advare mot et forsøk på fem hjerter.

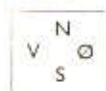
Det riktige er iallfall ikke å ta esset og kongen. Ser De hvorfor? Fordi motstanderne ikke har fire hjerter om sparfargen sitter 2—2, da vil det være to rutertapere og to spartapere i kortene. Det kan være omtrent det samme for Dem om De går 300 eller 500 i bet hvis De stamper når motstanderne ikke har utgangen, det gir ikke stor forskjell i matchpoeng. Men det kan være avgjørende forskjell mellom 300 og 500 hvis motstanderne har 420.

Følgelig skal det slås en sparhonnør først og etterpå tas finesse, og siden Vest har doublet, er det mest rimelig å begynne med spar ess, og etterpå la knekten seile om ikke damen kommer på.

Siden sist

Forts. fra side 2

Syd var havnet i fire hjerter, og fikk ruter tre ut fra Vest. Øst tok esset og skiftet til spar seks, en tydelig singleton. Vest tok esset og ga fargen tilbake, og Øst stjal. Så kom kløver ti fra Øst.

Hvis kløver ti er «ærlig», slik at Vest har damen, vil spillet nå være opplagt ved en kjedeskvis. Det kan ikke skapes forviklinger fra motstanderne, hvis Syd bare passer på å telle inn sparfargen. Vest startet med fem kort i fargen og to av dem er spilt, altså sitter han med damen tredje igjen, og det er alt De behøver å vite. Pass bare på sparavkastene nå, mens vi fortsetter:

De stikker med kløver ess (vi forutsetter at Vest følger) og deretter kommer esset, damen og tieren i hjerter. Ruter konge er det neste trekket, hvoretter De trumfer en gang til. Stillingen er nå:

Forts. side 20.

Brev fra leserne

I en parturnering forleden satt jeg med:

♠ K 7 5 ♥ D 8 4 ♦ K D 3 ♣ E kn 7 4

Makker åpnet med en spar, jeg meldte to kløver og makker kom igjen med to ruter. Nå måtte jeg gjette enten jeg skulle melde fire hjerter eller tre grand, og jeg valgte fire hjerter. Det var imidlertid galt. Makker hadde bare firekortfarge, og tre grand var hjemme mens fire hjerter ga bet.

Nå er spørsmålet om jeg kan kritiseres så meget for fire hjerter. Burde jeg ha valgt tre hjerter eller tre grand i stedet?

T. B.

Fire hjerter ser ut til å være i orden. Det er riktig som De sier, at De må gjette. Men hvorfor har De satt Dem i en slik posisjon? Hvis De hadde meldt to grand i stedet for to kløver første gangen, ville det siden ikke ha vært noen vanskeligheter.

R. B.

Jeg var med i en lagkamp for fjorten dager siden, og fikk utlevert følgende kort som Syd:

♠ E D 4 ♥ 9 6 4 ♦ 8 ♣ K D 10 8 6 4

Min makker Nord åpnet med en hjerter, jeg meldte to kløver og makker kom igjen med tre grand. Jeg la på til seks grand, men det var bet. Derimot var seks kløver hjemme. Hvordan burde jeg ha meldt?

K. K.

Jeg synes fire kløver hos Dem i annen melde-
runde vil være det beste. Meldingen er krav til utgang. (Det er krav når en spiller hopp-
melder i grand og hans makker i det hele tatt svarer). Makkers neste melding vil nå avgjøre om spillet bør gå i seks kløver eller i seks grand.

En slem synes jeg absolutt bør meldes. Makker må ha 19—21 poeng, og De har selv 10 homørpoeng og atskillig fordelingspoeng.

R. B.

Min makker og jeg kom ut å kjøre i et spill forleden. Min makker satt Nord med:

♠ 7 ♥ 8 4 ♦ K kn 9 6 5 3 ♣ D 9 7 4

Jeg åpnet med en spar, Vest meldte to ruter og min makker doublet. Jeg satt med:

♠ K D 10 4 ♥ K kn 7 5 ♦ 4 ♣ K kn 6 3

Jeg tok ut med to hjerter, som motparten doublet, og da Vest satt med E-D-10-fjerde i hjerter og Øst dessuten fikk stjeling i kløver, ble det tre bet, 800 poeng.

Burde jeg ha passet på to doublet ruter?

Burde jeg ha meldt tre kløver etter doubling av to hjerter?

M. K.

Jeg synes hovedfeilen er Deres makkers doubling av to ruter. Med en hånd som den han har, vil alltid en eller annen ta ut, enten makker eller motstanderne, og dermed har Nord gitt uttrykk for styrke uten å ha nevneverdige verdier.

Jeg synes ikke De skulle passe på to doublet ruter. Derimot kan det være diskusjon om det lønner seg å fortsette med tre kløver. Det er litt farlig, men på den andre siden bør jo makker ha tilpasning ett eller annet sted, og når han passer på to hjerter, og motstanderne doublet denne kontrakten, er det sannsynligvis hverken i hjerter eller spar.

R. B.

Forts. side 20.

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

♦

Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

♦

Pris innbundet kr. 12,50
hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

EKSPERT

KLUBBEN

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ 8 6 ♥ E 10 7 5 4 ♦ E K D 3 ♣ 6 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	?		

Oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ D 4 2 ♥ 6 ♦ E 7 5 4 2 ♣ 6 5 4 3

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♠	pass
2 gr.	pass	?	

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ K 9 6 4 ♥ 8 5 3 ♦ 9 7 2 ♣ 8 4 3

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♦	Dobl.	?	

Nord—Syd har uttalt stake toåpninger.

Oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ 6 ♥ K D kn 8 7 4 3 ♦ kn 10 9 5 ♣ 6

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	?		

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ K 8 4 ♥ 9 6 ♦ E D kn 8 4 ♣ 9 7 5

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	1 ♠	2 ♥	?

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ E K 10 ♥ 8 6 ♦ K 10 4 ♣ E K kn 10 4

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	pass	Dobl.
pass	2 ♣	pass	?

Løsningene sendes Rolf Bøe, Gautestad, Tønsberg, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet. De seks beste settene av løsninger teller for hver deltager i årskonkurransen.

Løsninger til oppgavene i nr. 4.

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ D 7 5 3 ♥ E 9 7 4 2 ♦ 4 ♣ K 8 5

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♥	pass
3 ♠	pass	?	

Fire kløver — 10 poeng. Fem spar — 8 poeng. Seks spar — 6 poeng. Fire grand — 6 poeng. Fire spar — 6 poeng.

Makker har åpnet og hoppmeldt, og en gammel god regel sier at hvis De i en slik situasjon selv sitter med åpning, bør en slem meldes. Nå har De ingen åpning, men det mangler ikke så meget. De to hendene er i slemsonen, og fem trekk bør i det minste være innen rekkevidde.

De får sannsynligvis neppe vite mer om makkers hånd ved å gå den spørrende veien. De kan få rede på antallet av ess, men det sier i grunnen ikke så meget. Det kan være haugevis av hender hvor alle essene er til stede, men hvor slemmen likevel ikke har et fnugg av sjanse, og omvendt hender med ess horte som bare er å legge opp til tolv stikk. Det er langt bedre å gå den fortellende veien og gi makker opplysninger. Det beste De kan gjøre, er å melde fire kløver — som er krav for en runde. Når De etterpå følger opp med fem spar, får makker vite at De er sleminteressert, og at De har singel ruter. Det siste kan være temmelig viktig.

Oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ E kn 7 5 3 ♥ 4 ♦ kn 10 8 2 ♣ K 8 5

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♠	pass
2 ♥	pass	?	

Tre kløver — 10 poeng. Fem ruter — 10 poeng. Fire ruter — 7 poeng. Seks ruter — 7 poeng. Tre ruter — 3 poeng.

Makker har avgitt en reversemelding etter at De selv bare har meldt en over en, og gode meldere vil legge merke til nyansen mellom denne meldingen og

en reverse hos åpneren etter to over en. Som det er, er makker forberedt på å spille tre ruter om De erstatter kloverkongen med toeren og bytter ruter knekt med hjerter to, altså noe slikt:

♠ E kn 7 5 3 ♥ 4 2 ♦ 10 8 2 ♣ 8 5 2

Sammenlign denne hånden med hånden overfor, så vil De se forskjell, og denne forskjellen må komme fram i meldingene. Det beste De kan gjøre, er å melde tre klover — krav for en runde — og etterpå hoppe til fem ruter. Det kan til og med være slem i kortene hvis makkers hjerterstyrke består av noe slikt som esset smått fjerde.

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ E 7 5 ♥ 8 4 2 ♦ K kn 10 8 2 ♣ D 4

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♦	1 ♠
3 ♦	pass	?	

Tre spar — 10 poeng. Tre grand — 8 poeng. Fem ruter — 8 poeng. Fire ruter — 4 poeng.

Det er ikke lett å avgjøre om tre grand eller fem ruter er den riktige kontrakten, og for å undersøke dette nærmere melder De tre spar. Denne meldingen kan neppe bety noe annet enn at De sitter med stopper i motpartens farge, men at det finnes en annen farge De er redd for, og som makker må overta ansvaret for. Mange ganger må man satse på at det vinnes en stopper i en bestemt farge på den andre siden — en farge motstanderne ikke har meldt — men når det ikke er nødvendig, bør man gardere seg.

Oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ K D 6 4 ♥ D ♦ K 4 ♣ E K D 10 7 4

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 ♠	pass
4 ♠	pass	4 gr.	pass
?			

Seks klover — 10 poeng. Fem ruter — 9 poeng. Seks spar — 5 poeng.

Denne nyansen har nok gått de fleste leserne forbi, og enkelte har til og med spurt om oppgaven er feil. Men det er den nok ikke. Og fire grand er Blackwood. Vi er ikke spesielt begeistret for denne konvensjonen, det er så, men vi rir ikke private kjøpphester i denne spalten slik at vi kommer i opinion til flesteparten av løserne.

Poenger er imidlertid at det ser ut som om det er best å spille en eventuell utgang i spar, mens det kan være fordelaktigere å spille en slem i klover. Det er slett ikke utenkelig at makker sitter med noe i denne retningen:

♠ E kn 9 5 3 ♥ E kn 5 ♦ 8 7 ♣ kn 5 2

Og nå ser De sikkert forskjellen på seks spar og seks klover, eller rettere en slem på Deres hånd og på makkers. Seks spar kan betes med ruter ut hvis

esset sitter hos Vest, mens seks klover er rene plankekjøringen. Dette forsøker De å fortelle ved meldingen Deres.

Fem ruter har fått så meget som 9 poeng fordi det er det korrekte svaret på Blackwood. Seks klover kan kanskje gi makker lyst på syv hvis han har de nevnte kortene med hjerterkongen i tillegg, og ett ess er borte. En annen sak er at syveren eventuelt vinnes hvis ruter ikke kommer ut, men likevel er det en färlig historie. Vi foretrekker seks klover, men på grunn av denne faren har fem ruter fått 9 poeng.

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ 10 9 7 5 3 ♥ kn ♦ E 8 2 ♣ E K 10 4

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♦	pass	1 ♣
pass	3 ♠	pass	?

Fire ruter — 10 poeng. Fire grand — 6 poeng. Fem spar — 6 poeng. Fire spar — 6 poeng. Seks spar — 6 poeng. Fire hjerter — 6 poeng. Fire klover — 6 poeng.

Det ser ut til å være slem i farvannet, men det er en svakhet ved hånden, den tynne trumffargen. Makker har lovet fire trumf, men det er svært fort gjort å konstruere en hånd hos ham hvor det ikke er mulig å komme unna to trumftapere, eller eventuelt hvor sjansen til å komme unna to trumftapere er svært liten.

Under disse omstendigheter synes vi det er best å antyde mulighetene for slem ved å melde fire ruter — en unødig støttemelding i makkers farge som antyder en høy honnor — og så overlate resten til ham.

De beste løsningene i nr. 4.

1. premie: Bjørn Danielsen, Jorpeland, 52 poeng
2. premie: Y. Nytrøen, Lomnessjøen, 51 poeng

De beste av de øvrige hadde:

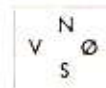
- 49 poeng: Hans Olsen, Lomnessjøen.
- 47 poeng: Gran Maartmann, Oslo, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Bjarne Sylvén, Oslo.
- 46 poeng: Arnlinn Bergemyr, Tveit, Egil Opstad, Sarpsborg.
- 45 poeng: Ivar Tangen, Steinkjer.
- 44 poeng: Odd Masvik, Finnsnes, Leiv Schwingel, Oslo.
- 43 poeng: Johan Arnesen, Oslo, R. Dick-Henriksen, Oslo, Ernst Lyngtu, Laksevåg, Tjerand Randaberg, Randaberg.
- 42 poeng: Arthur Auklend, Auklend, Per Bjørlo, Jorpeland, «Storeslomp», Oslo.
- 41 poeng: Bjørn Braathen, Meheia, Nils Fiskeseth jr., Bergen.
- 40 poeng: Trygve Nilsen, Oslo.

Brev fra leserne.

Forts. fra side 17.

Jeg spilte forleden en grand med følgende hender:

♠ 7 6
♥ kn 7 4
♦ 10 9 6 5 3
♣ 10 7 2

♠ E K 4
♥ K 3
♦ E kn 8 2
♣ E kn 8 4

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ E 7 5 ♥ 4 ♦ K 9 8 5 ♣ E K 9 4 3

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♦	Dobl.	2 ♥
Dobl.	pass	?	

Tre hjerter — 10 poeng. Tre spar — 7 poeng. Fire spar — 7 poeng. Tre kløver eller fire kløver — 6 poeng. Pass — 4 poeng.

Det er som regel en betenkelig utvei å passe makkers lave straffedobling når man selv sitter med en singleton i fargen, og spesielt når man har så godt som esset tredje i makkers åpningsfarge. Ders singleton i hjerter betyr ikke at makker er spesielt godt ladet i fargen, men at det vil dukke opp en del ubehagelige trumf på bordet, trumf som vil få makkers trumf til å befinne seg som en lus mellom to negler.

Av denne grunn er det bedre å prøve å nå en utgang selv. Men et helt annet spørsmål er hvor utgangen skal spilles. Tre grand, fire spar, fem kløver er mulig alt sammen. Det beste i en slik posisjon er rett og slett å melde motpartens farge — tre hjerter — som forteller at De er rede til alt annet enn to hjerter dobbelt. Både trumfstotten og kløverfargen blir fortalt i en melding, samtidig som De gir beskjed om honorstyrken.

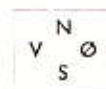
Siden sist

Forts. fra side 16

Hvor mange spar har Vest kastet i disse stikkene? En, sier De? Godt, da har han nå to spar igjen sammen med damen annen i kløver. De trekker hjerter knekt og legger kløver tre hos Dem selv, og Vest er ferdig. Legger han spar, fortsetter De med spar-kongen, damen stuper, og Syds hånd står. Legger Vest kløver, spiller De kløver til kongen, og bordets kløver knekt blir etablert om damen stuper hos Vest. Stuper den ikke, har det aldri vært noen skvis.

Vest begynte med spar tre, Øst tok knekten og fikk beholde stikket. Spar kom tilbake, jeg tok esset og spilte ruteress og knekt. Vest viste renons andre gangen, og Øst kom inn på damen. Han ga nok en spar tilbake, jeg stakk og spilte ny ruter. Øst kom inn igjen og hadde enda en spar, som brakte Vest inn på damen.

♠ —
♥ kn 7 4
♦ 10 9
♣ 10

♠ —
♥ K 3
♦ 2
♣ E kn 8

Vest spilte kløver konge tilbake. Jeg stakk, og fant ingen annen sjanse til det syvende stikket enn at Øst hadde kløver ni alene igjen, og spilte derfor kløver knekt tilbake. Men Vest tok tre kløverstikk og ga deretter hjerter til sin makkers ess. To betes.

Min makker bebreidet meg at jeg kastet kløver syv. Da det gjelder et veddemål, er jeg takknemlig for svar.

K. T.

Hvorfor lot De ikke Vest beholde stikket for kløverkongen? Så må han enten gi kløver eller hjerter opp, og i begge tilfelle har De det niende stikket.

R. B.